

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๖

ภวานายากเห็นผลเร็วสติให้ติดแนบ

ที่เราช่วยโลกนี้เราอยากพูดว่าโรงพยาบาลเป็นอันดับหนึ่ง เพราะมีหลายแผนก เช่น ราชการ โรงพยาบาล เริ่มไปตั้งแต่สถานสงเคราะห์ โรงร่ำโรงเรียน โรงพยาบาล ที่ราชการต่าง ๆ ทั่วประเทศไทยเราช่วยมาตลอด สำหรับโรงพยาบาลนี้รู้สึกว่ามีมากกว่าเพื่อน เวลาไปช่วยไปทั้งหมดดูเหมือน ๒๐๐ กว่าโรงแล้ว ทั่วประเทศ แล้วแต่ความจำเป็นที่มีมาทางไหน ๆ ช่วยไปหมด เงินจึงไม่ค่อยมากที่แยกเข้าซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวง ได้ซื้อเพียง ๒,๐๐๐ ล้านกว่าบาท ซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวง นอกนั้นช่วยชาติทั้งหมด

อันนี้ก็ไม่ได้ผิดจากต้นเดิมเวลาเราออกประกาศเราก็ประกาศอย่างนั้น คือทองคำดอลลาร์จะให้เข้าสู่คลังหลวงร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่ส่วนเงินสดนั้นเราบอกเลยว่าจะไม่เข้า ที่นี้ตัดไปหมดเลย เราจะแยกจำนวนเงินสดนี้ออกช่วยประเทศชาติ ทั่วประเทศ ที่นี้ครั้นทำไป ๆ ความรับผิดชอบและความห่วงใยความเมตตา มันก็อยู่กับเรา ดูทองคำเข้า ดูดอลลาร์เข้า แล้วก็ดูรายช่วยชาติบ้านเมืองมาคิดมาอ่านทบทุน มีแยกจำนวนเงินสดนี้ว่าเราจะไม่เข้าคลังหลวง เลยต้องเจียดเงินนี้ซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวง ก็ได้ ๒,๐๐๐ กว่าล้าน นอกนั้นออกมอหมุด กิ่ง ก้าน สาขา ดอก ใบ ทั่วประเทศ ต้นลำก็คือคลังหลวง จึงออกทั่วประเทศ

เป็นพันเป็นหมื่นล้านละมั่งเงินสด ไม่ใช่ธรรมดานะ เป็นพัน ๆ เป็นหมื่นล้านที่ช่วยทั่วประเทศ ทุกแห่งทุกมุมเงินสดนี้ออกก่อน ๆ ทองค่านาน ๆ จะได้เข้าที่หนึ่ง ๆ ดอลลาร์ส่วนมากมักจะเข้าพร้อมกัน ดอลลาร์กับทองคำเข้าสู่คลังหลวง อันนี้เราบอกแต่ต้นแล้วว่าเข้าร้อยเปอร์เซ็นต์เลย ทองคำกับดอลลาร์นี้จะเข้าสู่คลังหลวงร้อยเปอร์เซ็นต์ ๆ ส่วนเงินสดเบื้องต้นเราบอกเราจะไม่เข้า คือเข้าต้นลำเฉพาะทองคำกับดอลลาร์ กิ่งก้าน สาขา ดอก ใบ มีมาก ไม้ต้นหนึ่งกิ่งก้านมีมาก นี้กิ่งก้านของคลังหลวงนี้คืออะไร ทั่วประเทศ นั้นเข้าใจไหมล่ะ เพราะฉะนั้นเราจึงบอกว่าเราไม่ให้ คือเราไม่เข้า

ครั้นเวลาทำไปความรับผิดชอบอยู่กับเราตลอดเวลา คิดอ่านไตร่ตรอง จึงได้ค่อยเจียด ๆ เงินสดเข้ามา ๆ เข้าไปซื้อทองคำถึงได้ปรากฏบ้าง ได้เอาเงินสดนี้ไปซื้อทองคำ ๒,๐๐๐ ล้าน นอกนั้นออก ๆ ช่วย ออกอย่างนี้แหละอย่างที่เห็น เวลาที่ทั้งทางราชการทั้งทางโรงพยาบาล ตึก ๖ หลัง ๆ ฟังซิ ทางภาคใต้ ทางพังงา กระบี่ นี้ก็ ๔ หลัง โรงพยาบาล ๒ โรงเรียน ๒ แล้วก็เรือนจำลาดยาวตึก ๓ ชั้น ๒ หลัง กำลังขึ้นพร้อมกันเวลานี้ กับ

โรงพยาบาลโนนสะอาด เป็น ๗ หลัง ขึ้นพร้อมกันเลยนะ จ่ายเป็นงวดๆ เป็นระยะๆ แล้วแต่ทางนั้นบอกมา ทางนี้จ่ายไปเป็นระยะ ไม่ได้จ่ายทีเดียว อยู่อย่างนี้ตลอด

เงินของพี่น้องทั้งหลายที่บริจาคมานี้เราประกาศได้อย่างเปิดเผยทีเดียวเลย ใครจะมาแบบไหน โจมตีแบบใดเราไม่เคยสนใจ เราทำแต่ความดีด้วยความบริสุทธิ์ใจ มีเมตตาครอบ ๑ ตลอด จึงบริสุทธิ์ แม้บาทหนึ่งเราไม่เคยแตะนะเงินจำนวนเหล่านี้ ฟังซิ บรรดาเงินที่มาจำนวนมากนี้ทั่วประเทศไทย แล้วเงินจะไม่รั่วไหลแตกซิมไปไหนมืออย่างไรใช้ไหม ของเรานี้รับรองเลย เราเป็นคนถือบัญชีแต่ผู้เดียว บัญชีเงินนะ หลวงตาไม่เคยเกี่ยวกับเงินกับทองมาเลย แต่เมื่อเวลาเหตุการณ์อันใหญ่หลวงทั่วประเทศครบไว้แล้วนี้ เราจึงต้องเป็นผู้เข้ารับผิดชอบ เป็นเจ้าของบัญชีฝากเงินธนาคาร เป็นผู้สั่งเก็บส่งจ่ายแต่ผู้เดียว เพื่อให้เห็นทางออกของเงิน

เพราะฉะนั้นจึงไม่รั่วไหลไปไหน สั่งออกทางไหนมากน้อยด้วยความพิจารณาเรียบร้อยแล้ว ออก ๑ ๑ เก็บก็เหมือนกัน มีเราคนเดียว ไม่ให้ใครมาทำแทน ถ้าทำแทนเดียวจะอีลุ่ยฉุยแฉกไป เราระวังไว้ขนาดนั้น เพราะฉะนั้นเราถึงกล้าพูดได้ว่าแม้บาทหนึ่งเราไม่เคยมีในหัวใจเราว่าเป็นมลทิน ไม่มีเลย ทำด้วยความบริสุทธิ์ใจ ทองคำ-ดอลลาร์เหมือนกันหมด เงินสด เราช่วยชาติคราวนี้เรียกว่าเราช่วยเติมกำลังความสามารถของเรา ก็บอกเป็นสองครั้ง ครั้งหนึ่งก็ช่วยตัวเองก่อน จากนั้นมาแล้วก็ช่วยชาติแบบเต็มเหนี่ยวเหมือนกัน เป็นแต่เพียงช่วยชาติมันมันเป็นแกงหม้อเล็กหม้อจืด มันฟุ้งของมันโดยเฉพาะอันนี้เป็นแกงหม้อใหญ่แบกนุ่นหามนี้อยู่ อู๊ย หนัก แต่ความมุ่งมั่นนี้เหมือนกันเด็ด ๑ ๑ เหมือนกัน แต่ภาระที่จะแบกจะหาม ความหนักความเบาต่างกัน แบกคนทั้งแผ่นดินว่าไง กับแบกเจ้าของคนเดียวมันต่างกัน

นี่ละที่เราช่วยเต็มที่ ๑ ๑ นี้ก็กำหนดไว้แล้ว เราช่วยมาได้ ๕ จะเข้า ๖ ปีนี้แล้วช่วยชาตินี้ได้ประกาศแล้วว่าจะยุติ คือเดือนธันวาคมเป็นเดือนสุดท้ายที่เราจะหยุดเลยละ ทองคำให้ได้ ๑๐ ตัน ดอลลาร์ให้ได้ ๑๐ ล้าน สำหรับอันใหญ่ที่เรามุ่งไว้เวลานี้ ส่วนเงินสดเราไม่กำหนดได้เท่าไรก็เท่านั้น ไม่กำหนดมาดั้งเดิม สำหรับทองคำและดอลลาร์ นี้กำหนดไว้แล้วว่าทองคำให้ได้ ๑๐ ตัน ดอลลาร์ให้ได้ ๑๐ ล้าน เวลานี้ทองคำก็ได้ ๗ ตันกว่าแล้ว ยังอีก ๒ ตันกว่าจะพอ ๑๐ ตัน ส่วนดอลลาร์นี้ยังเหลืออยู่ล้านกว่า เราจะให้ได้ พอเสร็จนี้แล้วเราก็ก้มทั้งหงายเลยแหละ เพราะกำลังวังชาธาตุขันธ์ เครื่องใช้ของจิตของธรรมนี้มันทรุดโทรมมากแล้ว ต่อไปก็หยุดเท่านั้น

เทศนาว่าการก็ตามอภัยค้ายไปเลย แล้วแต่จะเทศน์ที่ไหน ไม่เทศน์ที่ไหน แต่การที่จะออกרבกวณพี่น้องทั้งหลายทั่วประเทศไทยตั้งที่เป็นมา จะยุติในเดือนธันวานั้น จะไม่ทำอีกเลย ส่วนบัญชีที่เปิดให้ ท่านผู้ใดจะบริจาคทานเข้ามาหาส่วนรวม คือคลังหลวงของเราก็บริจาคได้บัญชีเปิดไว้ ไม่ปิดบัญชี เป็นแต่เพียงว่าไม่ออกประกาศเท่านั้น ท่านผู้ใดบริจาคมาอย่างน้อยเราก็เก็บไว้ตามเดิม เรียกว่าการปฏิบัติต่อสมบัติเหล่านี้จะปฏิบัติตามเดิม คือทองคำถ้าได้มากพอหลอมเพียงไรเราก็เข้าไปหลอมไว้ ถ้ายังไม่พอที่จะส่งเข้าคลังหลวงเราก็เก็บไว้ก่อน แล้วก็ส่งเข้าเป็นระยะ ๆ เช่นเดียวกัน ดอลลาร์ก็เหมือนกัน

เราไม่ปิดบัญชีก็ได้บอกให้พี่น้องทั้งหลายทราบแล้ว เต็มเม็ดเต็มหน่วยแล้วเราช่วยชาติคราวนี้ ช่วยทุกสิ่งทุกอย่าง เราก็ไม่เคยคิดเคยคาดนะเกิดมาในชาตินี้ พอมาบวชเราก็มุ่งต่ออรรถต่อธรรมโดยถ่ายเดียว เรื่องเหตุการณ์บ้านเมืองจะเป็นยังไง ๆ เราไม่เคยสนใจตลอดมาเลยนะ มันก็มาเกิดเหตุการณ์ขึ้นเวลาบ้านเมืองเราจะล่มจมนี้ เราก็อยู่ในท่ามกลางแห่งชาติไทยแล้วว๊าง มันก็กระทบกระเทือน ถึงขนาดที่ว่าเราได้ออกประกาศนำพี่น้องทั้งหลายตลอดมาอย่างนี้ เมื่อได้ออกประกาศแล้วแสดงว่าขึ้นเวทีแล้ว เรียกว่าต่อเลยไม่มีถอย เรื่อยมาจนกระทั่งบัดนี้

เวลานี้ธาตุชั้นธรรมาทรุดโทรมมากแล้ว ไปไม่ไหวแล้ว ที่เราช่วยชาติคราวนี้ก็มิผลเด่นชัดอยู่ทั้งสองประเภทนั้นแหละ ประเภทแรกคือด้านวัตถุ สมบัติทั้งหลายมีทองคำ ดอลลาร์ เงินสด นี่ก็กระจายออกไป แล้วผลก็ได้ขึ้นมา ทองคำก็ได้ ๗ ตันกว่าแล้ว ดอลลาร์ได้ ๘ ล้านกว่าแล้ว นั่น ส่วนเงินสดได้เป็นพัน ๆ หมื่นล้าน ๆ แจกทั่วไปหมด นี่เห็นชัดเจน บ้านเมืองเราค่อนข้างหนาแน่นมั่นคงขึ้นมากทุกสิ่งทุกอย่างดีขึ้น เช่น คลังหลวงของเราก็รู้สึกว่าจะอบอุ่นมาก อันนี้ทราบจากผู้ว่าการธนาคารชาติ ว่าแต่ก่อนแทบจะไม่มีลมหายใจจากคลังหลวงออกมาหายใจเลย มันจะหมดจะสิ้น

ระยะนี้ก็หนุนเข้าไป ๆ อบอุ่นผาคลั่งแล้วคลังหลวงของเราเวลานี้ นี้ก็ได้เห็นชัดเจนทองคำก็หนาแน่นเข้าไป เงินอะไรต่ออะไรก็หนุนเข้าไป ๆ ดอลลาร์ก็หนุนเข้ามา เงินไทยก็หนุนเข้ามา รู้สึกว่าอบอุ่นผาคลั่ง เตี้ยนี้กำลังจะเริ่มเป็นสาวงามเนื้อหอมแล้วนะเมืองไทยเรา ประเทศไหนก็ติดต่อเข้ามา ๆ นี้เราพูดถึงเรื่องด้านวัตถุก่อนนะ เวลานี้ก็ค่อยกระตือรือร้นขึ้นโดยลำดับ ทางผู้นำของชาติเราก็ขอให้พี่น้องทั้งหลายทั่วประเทศไทยจำไว้ให้ตึนะ ชาติไทยของเราจะอยู่ได้ขึ้นอยู่กับผู้นำ ขึ้นอยู่กับหัวหน้า

ครอบครัวจะแน่นหนามั่นคงขึ้นอยู่กับพ่อบ้าน แม่บ้าน ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน นายอำเภอ ผู้ว่าราชการจังหวัด เรื่อยไปถึงผู้ใหญ่ จนกระทั่งถึงนายกรัฐมนตรี ต้องมีผู้นำที่

ดี ๆ ทั้งนั้น ถ้าไม่ดีเหลวไหลได้ ครอบครัวไม่ดี ครอบครัวล้มเหลว บ้านไม่ดีผู้ใหญ่บ้านไม่
เป็นท่าก็ล้มเหลวตลอด ถึงขั้นใหญ่โต ถึงขั้นนายกรัฐมนตรี ถ้าหัวหน้านี้เหลวเสียอย่างเดียว
นี้บ้านเมืองนี้จมได้โดยไม่ต้องสงสัยเลย ผู้นี้จะเป็นผู้นำของชาติบ้านเมือง เวลานี้เราก็เห็น
ผลประจักษ์มาแล้ว เวลานี้ทุกสิ่งทุกอย่าง สมบัติเงินทองข้าวของ การไปมาหาสู่กัน
ประเทศเพื่อนบ้านเป็นญาติเป็นมิตรกว้างขวางออกไป เพราะผู้นำของเราเป็นผู้มีจิตใจอัน
กว้างขวาง ไม่ใช่คับแคบตีบตัน เห็นแก่ได้เห็นแก่เอา กินตักกินปอดประชาชน ผู้นำคนนี้
พูดได้ชัด ๆ เลยกว่าไม่มี มีแต่ช่วยชาติบ้านเมืองอยู่ตลอดเวลา

เมื่อวานนี้ที่ไปหนองบัวระเหวเขาก็บอกว่า โรงพยาบาลมีบกพร่องอยู่อันหนึ่ง เวลา
นี้ไม่เหมือนแต่เก่า อะไรไม่เหมือน เราถาม เงินนั้นตั้งแต่ใช้พยาบาลคนไข้มารายละ ๓๐
บาทนี้ รายได้รายจ่ายทางโรงพยาบาลรู้สึกด้อยลง เออ เอละ ทางด้านโรงพยาบาลเราด้อย
ลง ทางอื่นที่เอาไปจาก ๓๐ บาทนี้จะสูงขึ้น ๆ นะ เฉลี่ยเผื่อแม่กันชี ทางนี้ด้อยลงก็เพื่อทาง
นู่นหนูนั่น ๆ ถ้าอะไรก็มากอบโกยให้แต่โรงพยาบาล คนทั้งประเทศก็จมได้นะ เราว่า
อย่างนี้

ผู้นำเราหาอย่างนี้ได้หรือ เวลานี้ทุกสิ่งทุกอย่างค่อยดีงามขึ้นไป เงินเพียง ๓๐ บาท
นี้ก็เพื่อแบ่งเบาทางโน้นทางนี้เข้าไป ให้มีกำลังวังชาขึ้นทางด้านนอก อย่างนี้ไปอีก เราเผื่อ
ไว้หลายด้านหลายทาง หยิบอันนี้มาใส่อันนั้น หยิบอันนั้นมาใส่อันนี้ อันไหนบกบางก็หนุน
กันไป อันไหนที่สูงขึ้นก็ตัดลงเพื่อให้สม่ำเสมอ ทำถูกต้องแล้ว เราก็ได้พูดแล้วเมื่อวานนี้
นี้ทางด้านวัตถุเราก็นับว่าดี เพราะหัวหน้าเราเป็นคนผู้มีจิตใจอันกว้างขวางไม่เห็นแก่ตัว
หัวหน้าคือนายก ฟังให้ดีพี่น้องทั้งหลาย เราหาคนที่จะนำชาติบ้านเมืองหามาแทบเป็นแทบ
ตายยังจะไม่ได้แน่ แต่หากคนจะกินบ้านกินเมืองกินตักกินปอดประชาชน มีอยู่ทุกหย่อม
หญ้า พูดให้มันตรง ๆ อย่างนี้เลย

หน่วยราชการสกปรกมาก เวลานี้ค่อยสะอาดกันขึ้น ค่อยดีขึ้น ๆ นี้ก็เพราะผู้นำเป็นผู้
สะอาด ค่อยสะอาดที่นั่นที่นี้ไป มันก็ค่อยเป็นค่อยไป เวลานี้ค่อยดีขึ้นโดยลำดับ ความเป็น
ผู้นำจึงเป็นเรื่องที่หายาก ผู้ที่จะมาเป็นผู้นำหายากมากนะ ที่จิตใจกว้างขวางเห็นแก่ชาติ
บ้านเมือง อันนี้เอาจริงเอาจังมากนายคนนี้ เราฟังทุกแง่ทุกมุม เพราะเราฟังนี้เราฟังด้วย
ความเป็นธรรม ผิดเราจะชี้บอกว่าผิดทันที ถูกบอกว่าถูกทันที นี่ภาษาธรรม จะไม่มี
อ้อมอ้อม ๆ ยกยอปอปั้นกันหาเหตุหาผลไม่ได้ อย่างนั้นธรรมไม่มี ตายใจไม่ได้ถ้าเป็น
อย่างนั้น ดีต้องบอกว่าดี ชั่วบอกว่าชั่ว เรียกว่าธรรมคงเส้นคงวาหนาแน่น เป็นที่ยึดที่เกาะ

ของสัตว์โลกได้โดยสมบูรณ์ตลอดมา จึงเรียกว่าธรรม ไม่เอนเอียงไปกับสิ่งใดเลย ธรรม เป็นอย่างนั้น

นี่เราก็พิจารณาเต็มกำลังความสามารถของเรา ทางชาติบ้านเมืองเราก็ฟังเราก็ดู ตลอด ทางศาสนาก็เหมือนกัน เพราะที่ไหนปกครองต้องเป็นคนมีกิเลสปกครองด้วยกัน แล้วผู้ที่อยู่ใต้การปกครองก็เป็นคนมีกิเลส ต่างคนมีกิเลสมันก็มีความสกปรกคละเคล้ากันไปอย่างนั้น จึงต้องชะต้อล้งสับปนกันไปอย่างนี้แล ทางด้านวัตถุเวลานี้เราก็เห็นได้ชัดว่า บ้านเมืองของเรานี้กำลังเป็นสาวงามเนื้อหอม เพราะผู้นำของเราเป็นผู้มีจิตใจอันกว้างขวาง ไปทุกแห่งทุกมุมติดต่อสื่อสารหาเพื่อนฝูง ที่จะเป็นเครื่องประสับประสานการทำมาหาเลี้ยงชีพจะได้สะดวกสบายขึ้น การทำมาหากินจะดีขึ้น นี้ก็วิ่งเต้นตลอดเวลาไม่ค่อยได้อยู่ระ นายกราคคนนี้ไม่ค่อยได้อยู่ ไม่อยู่เพราะอะไร เพราะเพื่อบ้านเพื่อเมืองเพื่อชาติของตนเอง

ไปประเทศนั้นไปประเทศนี้ เปิดทางให้ประเทศนั้น เปิดทางให้ประเทศนี้ เป็นเพื่อนเป็นมิตรกัน คนเราเมื่อเป็นเพื่อนเป็นมิตรกันแล้ว ทำอะไรกันอย่างเสียหายไม่ได้ ง่าย ๆ นะ ต้องเกรงอกเกรงใจกัน ต่างคนต่างมีความดีงามต่อกันแล้วจะทำอะไรต้อง พิจารณา แต่ไม่เคยมองเห็นหน้ากัน ป้างป้างใส่ตุ้มได้เลย คนเราถ่าลงสนิทสนมกันด้วยความ ดีงามแล้ว ไม่ทำอะไรกันได้ง่าย ๆ มีแต่เปิดทางความเจริญความสงบร่มเย็นต่อกันเท่านั้น นี้ ผู้นำของเราคนนี้เป็นผู้เด่นในทางนี้มากเราพูดจริงๆ เราไม่ได้ยกยอ เราพูดไปตามความ จริง เปิดไว้สำหรับชาติไทยของเราจะออกได้สะดวก เข้าได้สะดวก ทั้งการทำมาหาเลี้ยงชีพ การซื้อการขาย การลดหย่อนผ่อนผันกันทุกด้านทุกทาง เมื่อสนิทกันแล้วเป็นเพื่อนบ้านกัน แล้วมันประสับประสานกันได้ง่าย แดกกันยาก ถ้าไม่ได้สนิทสนม แดกง่ายมาก ประสับ ประสานมีน้อยมากทีเดียว

ทางด้านวัตถุเราก็เห็นได้ชัดเวลานี้ กำลังเด่นชาติไทยของเรา ก็มีในระยะนี้ที่เราได้ สังเกตเรื่อยมาตั้งแต่ตั้งวงราชการ ตั้งแต่เรายังเป็นหนุ่มอยู่นั้น ตั้งรัฐบาลตั้งแต่โน้นมา พ.ศ. ๒๔๗๕ เรื่อยมา เราก็ฟังดู จนกระทั่งมาบวชนี่ละเอียดเข้าไป พินิจพิจารณาเรื่องโลก เรื่องธรรมละเอียดเข้าไป ๆ จนกระทั่งออกมาเป็นกรรมฐานยิ่งละเอียดมากเข้าไป แง่ใดมุม ใดจะติดตามพิจารณาหมด เป็นแต่เพียงว่าไม่พูดไม่ทำไม่เกี่ยวข้อง หากทราบใครดีใครชั่ว ประการใด ตั้งรัฐบาลมาแต่ละชุดเป็นยังไงบ้าง ผลได้ผลเสียเป็นยังไงทราบตลอด ๆ มา เรื่อยจนกระทั่งปัจจุบันนี้ มาปัจจุบันนี้เป็นกาลเวลาที่เข้าด้ายเข้าเข็ม ระหว่างธรรมกับโลก เข้ามาเกี่ยวข้องกัน เราอยู่ไม่ได้ทนไม่ได้ก็ต้องออกช่วยบ้านช่วยเมือง แล้วผู้นำก็ออกช่วย

ชาติบ้านเมืองเหมือนกัน มันจึงได้ประสานเข้ามา จึงรู้เหตุรู้ผลทุกอย่าง แล้วช่วยบ้านช่วยเมืองตลอดมาอย่างนี้แล ให้ท่านทั้งหลายทราบเอาไว้

เราไม่ได้เคยคิดว่าเราจะมาทำอย่างนี้ แต่เหตุการณ์มันบังคับให้เป็นไป เราก็อยู่ในท่ามกลางเหตุการณ์นี้ด้วย จะแยกตัวไปไหนไม่สมควรอย่างยิ่ง นอกจากจัดการวินิจฉัยพิจารณาเหตุการณ์นี้เต็มกำลังความสามารถ เพื่อความดีความดีของเหตุการณ์ทั้งหลายให้ดีขึ้นไปๆ ความชั่วระงับลงไปเท่านั้น เราจึงได้อุตสาหะพยายาม การแนะนำสั่งสอนทางด้านวัตถุปรากฏว่าหนุนขึ้นเป็นลำดับดังที่เราเห็นแล้ว ที่นี้ทางด้านธรรมะแต่ก่อนเราก็ไม่ได้เทศน์อย่างนี้ เดียวนี้เทศน์เวลานี้ออกทั่วโลกแล้วนะ เทศน์อยู่นี้ออกทั่วโลกฟังในขณะเดียวกัน สหรัฐอเมริกา ประเทศไหนๆ ฟังได้ยินขณะเดียวกัน ออกอินเทอร์เน็ตแล้วนี่ก็อย่างนี้แหละกว้างขวางไหมละธรรมะ

นี่ก็ฟื้นฟูทางด้านจิตใจคนขึ้น เพราะจิตใจนี้แห้งผากๆ จากศีลจากธรรม ก็แห้งผากจากความสุขความสงบเย็นใจ ที่มันเต็มต้นอยู่ตลอดเวลาก็คือพินคือไฟเผาหัวอกของสัตว์โลกทั้งหลาย ไม่มีอรรถมีธรรมเข้าระงับดับกัน เหมือนไม่มีน้ำดับไฟ มีแต่ไฟแสดงเปลวตลอดเวลา โลกก็ร้อนมากไม่มีจุดหมายปลายทาง ใครเกิดมาอยู่ที่ใด ๆ ก็อยู่สืบวันสืบคืนไปเท่านั้น ตายแล้วไม่ทราบจะไปยังไรมาอย่างไร อยู่ก็มีแต่ความติดความดัน หาหลักหาเกณฑ์ที่จะเป็นที่ยุติให้ปลงใจได้ไม่มี ไม่ว่าคนมีคนจนคอยแต่จะลุ่มจะจมคอยแต่จะพังแล้วต่างคนก็ต้องติดเพื่อไม่ให้พังมันก็พังอยู่จนได้ ดังที่เราเห็นอยู่เวลานี้โลกมันสงบที่ไหนนี่ละโลกของกิเลส ใหญ่เท่าไรยังเป็นกองพินกองไฟใหญ่โต เผาไหม้ไปได้หมดเลย นี่ละโลกไม่มีธรรม ถ้าโลกมีธรรมต่างคนต่างได้ยินอรรถธรรมแล้วนำไปวินิจฉัยพิจารณา แล้วจะค่อยระงับดับสิ่งที่เลวร้ายทั้งหลายได้ ทั้งฝ่ายส่วนตัวและส่วนรวมก็จะค่อยสงบร่มเย็นไป

นี่ธรรมเป็นของมีอยู่อย่างนี้ นี่ก็ได้ออกประกาศสอนมาได้ ๕-๖ ปีนี้แล้ว เวลานี้ออกทางอินเทอร์เน็ต เทวทัต โทรทัศน์ วิดีโอ วิทยุ ออกหมดเวลานี้จากปากเดี๋ยวนี้ เวลานี้เทศน์อยู่ทุกวัน ๆ เวลานี้ ออกทั่วโลกอยู่เดี๋ยวนี้เราก็กำลังเทศน์ คนจะได้วินิจฉัยพิจารณา แล้วทางโลกนอกเขาก็ได้ติดต่อเข้ามาเกี่ยวกับเรื่องนี้ ถ้ามปัญหาปัญหามาก็มี ฟังอรรถฟังธรรมจากอินเทอร์เน็ตนี้ฟังประจำทุกวัน ๆ เลย ทั่วโลก นี่ก็เป็นผลเป็นประโยชน์เมืองไทยเราก็น่าจะเป็นผลเป็นประโยชน์อยู่พอสมควร พอได้ยินเสียงอรรถเสียงธรรมแล้วก็จะได้ฟิตเนื้อฟิตตัวแก้ไขตัดแปลงสิ่งที่เคยไม่ดีมาดั้งเดิมให้ค่อยดีขึ้น ๆ ด้วยอรรถด้วยธรรม ชะล้างหรือสะสาง

นี่ก็นับได้ว่าเป็นประโยชน์ทั้ง ๒ ด้าน คือ ด้านวัตถุก็กระตือรือร้นขึ้นมามากเพราะผู้นำของเราดี แล้วทางด้านธรรมะจะดีหรือชั่วก็ตาม เราก็ยกเอาธรรมพระพุทธเจ้าซึ่งเป็นธรรมที่เลิศเลอแล้วมาสอนโลก ธรรมเป็นของดี แต่ผู้มาสอนก็คือหลวงตาบัว ขอให้ท่านทั้งหลายพิจารณาเอา แต่สำหรับส่วนตัวของหลวงตาบัวนี่ไม่เคยก่อความเสียหายอะไรมาตั้งแต่เป็นฆราวาสจนกระทั่งบัดนี้ ไม่เคยก่อความเดือดร้อนเสียหายให้เกิดเรื่อง เกิดราวกับเพื่อนกับฝูงกับผู้หนึ่งผู้ใดเลยจนกระทั่งมาบวช เราก็ไม่เคยมีอันนั้น ที่นี้เวลามาบวชเป็นพระสงฆ์ เราก็เที่ยวทั่วประเทศไทยคละเคล้าไปหมด เราก็ไม่เคยไปทะเลาะเบาะแว้งกับผู้หนึ่งผู้ใด ไปที่ไหนมีแต่ความสมัครสมานกันตลอดมาอย่างนี้ ก็เรียกว่า เราทำตัวของเราเพื่อความเป็นคนดีเต็มเม็ดเต็มหน่วยเรื่อยมา แล้วนำธรรมมาสั่งสอนพี่น้องทั้งหลาย จะรับฟังไปพิจารณาพอเป็นประโยชน์มากน้อยเพียงไร เป็นเรื่องของพี่น้องทั้งหลายจะควรนำไปพิจารณาเอง

สำหรับหลวงตาที่มาแสดงให้เห็นพี่น้องทั้งหลายฟังนี้ ได้ปฏิบัติธรรมของพระพุทธเจ้าเต็มเม็ดเต็มหน่วยเต็มความสามารถตั้งแต่วันบวชมาจนกระทั่งบัดนี้ เราสร้างตั้งแต่ความดีความดีตลอด ความชั่วเราไม่เคยปรากฏว่าเราทำอะไรลงไป ๆ ด้วยเจตนาเราไม่มี แต่ส่วนความผิดพลาดพลั้งเผลอมันมีได้ด้วยกันนั้นแหละ อันนั้นใครก็มีได้ทั่วโลกไม่ถือกัน เพราะไม่มีเจตนา ผิดพลาดบ้าง เช่น เดินไป ๆ ไปเหยียบมดตาย มองไปเห็น โอ๊ย.นี่มดตายตัวหนึ่ง ท่านก็บอกว่าไม่เป็นบาป

นี่เราก็ได้นำธรรมที่เราปฏิบัติด้วยเจตนาที่บริสุทธิ์ที่สุดส่วน ซึ่งความมุ่งหวังของเรามุ่งเป็นพระอรหันต์ในโลกอันนี้ จะไม่มาเกิดมาตายอีกแล้วในโลกนี้ เราจึงมุ่งมั่นในอรรถในธรรมเต็มเม็ดเต็มหน่วย การปฏิบัติธรรมของเราเหตุกับผลกลมกลืนกันมา ความพากความเพียรคือเหตุ เราสร้างเหตุหนักเบาเพียงไรผลก็ปรากฏขึ้นมา ๆ จนกระทั่งผลสุดท้ายเป็นที่พอใจ เราหายสงสัยแล้วในธรรมทั้งหลาย ทุกแง่ทุกมุมเราไม่มีสงสัย บาป บุญ นรก สวรรค์ เต็มหัวใจเราแล้ว เราไม่มีอะไรสงสัย แล้วก็นำธรรมที่ไม่มี ความสงสัยและครอบไปด้วยเมตตาขึ้นมาสั่งสอนสัตว์โลก ผู้ใดที่ควรจะยึดถือไปเป็นข้อปฏิบัติเพื่อเป็นคติเครื่องเตือนใจตนเองและเพื่อเป็นคนดีในกาลต่อไป ก็ควรแล้วธรรมะนี้ เป็นธรรมะออกจากสวากขาตธรรม พระพุทธเจ้าตรัสรู้มาโดยชอบแล้ว เราก็มาปฏิบัติถึกรองจิตใจของเราที่เต็มไปด้วยกิเลสให้ค่อยมีความสะอาดสะอาดขึ้นมา จนกระทั่งถึงว่าสะอาดแค่ไหนก็แล้วแต่เถอะ

เราพอทุกอย่างแล้ว เวลานี้การเสาะแสวงหาธรรมเพื่อเราเราไม่มี แสวงหาบาปหาบุญเพื่อเราเราไม่มี มีแต่เพื่อโลกเพื่อสงสารเท่านั้น เราพอทุกอย่างแล้ว ไปเมื่อไรเราไปได้ นี่ละธรรมของพระพุทธเจ้า เป็นยังไงตลาดแห่งมรรคผลนิพพานสด ๆ ร้อน ๆ กับผู้วิ่งเต้น ขวนขวายปฏิบัติบำเพ็ญตามพระองค์ ก็เห็นมรรคเห็นผลตามลำดับลำดับมา ดังที่กล่าวเมื่อก่อนนี้ก็บรรดาพระผู้ตักดวงเอามรรคเอาผลอยู่เสียบ ๆ นะเวลานี้ อยู่ในป่าในเขานี้เราก็ตกเป็นอย่างนั้นจริง ๆ ในป่าในเขาที่ไหนมีพระกรรมฐานท่านมุ่งธรรมมุ่งปฏิบัติตัวอยู่ตลอดเวลา นี่ละผู้ที่จะเป็นผู้ตักดวงเอามรรคเอาผลเอาความสงบร่มเย็นมาสู่บ้านสู่เมืองสู่โลกสู่สงสาร คือท่านเหล่านี้

ตรงกันข้ามผู้ที่เสาะแสวงหาแต่โลกแต่สงสารแต่ความสกปรกโสภณ บวชเข้ามาแล้วหายศ หาลาก หาชื่อ หาเสียง หาอำนาจบาตรหลวงป่า ๆ ถิ่น ๆ พวกนี้เป็นพวกกวนบ้านกวนเมืองกวนศาสนา กวนทั้งชาติกวนทั้งศาสนาให้แหลกเหลวลุ่มจมไปได้ นี่ประเภทเลวร้าย ประเภทใส่อยู่ในท้องนั้นแหละมันเกิดเป็นหนอน ก็ลูกศิษย์ตักตานั้นแหละมันเกิดเป็นหนอนทำลายศาสนา ก็คือพระประเภทนี้ ใครก็ตามคำว่าพระประเภทนี้ ถ้าเราเป็นก็เราประเภทนี้เหมือนกัน เราพูดเป็นกลาง ๆ

พระที่ดีคือท่านมุ่งดำเนินตามทางของศาสดา เข้าอยู่ในป่าในเขาตามที่ทรงสั่งสอนไว้เรียบร้อยแล้ว อยู่ในป่าในเขา อย่างสอนว่า รุกขมูลเสนาสน์ บรรพชาอุปสมบทแล้วให้ท่านเข้าอยู่ตามรุกขมูลร่มไม้ในป่าในเขาตามถ้ำเงื้อมผา ป่าช้าป่ารกชัฏ ที่แจ่งลอมฟาง ซึ่งเป็นที่สงบเงียบ ไม่ถูกรบกวนด้วยเหตุการณ์ต่าง ๆ เป็นที่สะดวกสบายในการประกอบความพากเพียรเพื่อชำระกิเลส ให้ท่านทั้งหลายอุตสาหะทำความพยายามอยู่อย่างนี้ตลอดชีวิตเถิด นี่บรรดาพระทั้งหลายท่านก็อยู่ในป่าในเขาดังที่ว่ามีจำนวนมาก ก็คือท่านผู้นี้เองตามเสด็จพระพุทธเจ้าอยู่ตลอดเวลา และท่านเหล่านี้เองจะเป็นผู้ตักดวงเอามรรคผลนิพพาน เพื่อความร่มเย็นแก่โลกต่อไป ผู้ที่ทำลายก็จะทำความฉิบหายต่อโลกต่อไปอีกเช่นเดียวกัน จึงขอให้ท่านทั้งหลายที่ได้ยินได้ฟังอรรถธรรมจากหลวงตาที่นำมาจากธรรมของศาสดามาสอนนี้ ได้นำไปเป็นคติเครื่องเตือนใจตัวเอง แล้วจะได้มีความสุขความเจริญ

เวลานี้เราก็ตกใจบ้างแล้วว่าเราจะพอได้รับผลประโยชน์บ้าง ตั้งแต่ประกาศธรรมสอนโลกอย่างเปิดเผยมานี้เป็นเวลา ๕ ปี ๖ ปีนี้แล้ว แต่ก่อนสอนอยู่ในป่าในเขาเป็นธรรมดา เป็นเวลา ๕๐ กว่าปี แต่ที่ออกมาสู่โลกอย่างเปิดเผยนี้ก็ช่วยโลกคราวนี้ ธรรมะมีเท่าไรเราทุ่มลงหมด ตั้งแต่แกงหม้อใหญ่ คือธรรมะเป็นพื้น ๆ แกงหม้อเล็กหม้อจืด ธรรมะสูงขึ้นไป ๆ เราถอดออกมาสอนหมดไม่มีอะไรเหลือในภูมิของเรา ใครจะเอา

เอา ไม่เอา ก็เท่านั้น สำหรับเราไม่หวังเอาความดี ความรวย ความอะไรจาก ผู้มาฟังจากเราเลย สอนเพื่อสงเคราะห์ล้วน ๆ เราพอทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว ตายแล้วไม่ต้องนิมนต์พระมา กุสลา ธมฺมา หาทหลวงตาบัว จะไปด้วยความบริสุทธิ์ใจ ธรรมชาติ ฉันทิเราเป็นฉันทันั้น ให้ฟังเอานะทุกคน เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้แหละ

ทองคำที่มอบเข้าคลังหลวงแล้วเวลานี้ ๗,๗๒๕ กิโล ดอลลาร์ที่มอบเข้าคลังหลวงแล้ว ๘,๓๐๐,๐๐๐ รวมทองคำที่ได้แล้วทั้งหมด ทั้งที่มอบคลังหลวงแล้วและยังไม่ได้มอบเป็นจำนวนทองคำ ๗,๗๗๐ กิโลกรัม ยังขาดอยู่อีก ๒,๒๒๙ กิโลกรัม จะครบจำนวน ๑๐ ตัน รวมดอลลาร์ที่ได้แล้วทั้งหมดเป็นจำนวน ๘,๓๔๑,๙๒๘ ดอลลาร์ ยังขาดดอลลาร์อยู่ ๑,๖๕๘,๐๗๒ ดอลลาร์ จะครบจำนวน ๑๐ ล้านดอลลาร์ เอาละเข้าใจแล้วนะ

ภาวนาดี ๆ นะ อย่างี่เกี่ยวจะพวกนี้ เมื่อก่อนก็เทศน์เรื่องภาวนา เทศน์เรื่องสติ สติเป็นสำคัญมาก สติเป็นพื้นฐาน เวลาเราทำนั่นทำนี่มันก็เป็น สัมปชัญญะ คือมันรู้อาการของธรรม รู้สึกอาการของธรรมอยู่ทุกระยะ อาการกิริยาที่เราทำนั่นทำนี่ ความรู้มันครอบเลยท่านเรียกว่า สัมปชัญญะ ถ้าสติจ่ออยู่กับจุดที่เราทำงาน เช่น ภาวนาพุทโธ เป็นต้น สติจ่ออยู่นี้เรียกว่า สติ มีสติแล้วพอทำงานอะไร เคลื่อนไหวไปมา สตินี้จะกระจายออกไปรับทราบครอบไปหมด ท่านเรียกว่า สัมปชัญญะ รวมแล้วก็คือ ฐานของความเพียรอยู่อย่างนี้เป็นอย่างนี้เอง ถ้าไม่มีสติแล้วอะไรก็ไม่เกิดประโยชน์ สติจึงเป็นของสำคัญมากทีเดียว

เราได้เห็นคุณค่าของสติที่เราตั้งรากฐานที่แรก โห มัดกันเลย มัดจริง ๆ ไม่ใช่มัดธรรมดา ประหนึ่งว่าระฆังดั่งเป็งนักมวยต่อยกัน พอระฆังเป็งนี้ก็พัดกันเลย อันนี้พอลงใจเรียบร้อยแล้วว่าสตินี้เป็นที่ลงใจว่าจะทำความเพียรให้คืบหน้าได้ ลงใจแล้วว่า เอาละนะที่นี้จากนี้ไหลไปไม่ได้จนกระทั่งจะเห็นความเคลื่อนไหวของใจ เจริญขึ้นหรือเสื่อมลงมาน้อยเพียงไร สติจะตั้งอยู่ตลอดเลย พัดกันเลย พอตื่นนอนก็จับ พอระฆังเป็งขึ้นมา เอาละที่นี้ลงใจกันแล้วตั้งเป็งเลย ตั้งจริง ๆ เผลอไม่ได้เลย นี่แหละที่ว่าหนักมากที่สุด การเริ่มตั้งสติเบื้องต้น ติดแนบไม่ให้ไหลเลย แต่สำหรับเรามันเป็นจังหวะดีในขณะที่ระฆังดั่งขึ้น คือตั้งสัจจะลงกันเรียบร้อยแล้วว่า เราจะเอาความเพียรเอาธรรมจากสติเท่านั้น ไม่ยอมให้สติไหล ให้รู้ความเคลื่อนไหวของกิเลสและธรรมปฏิบัติต่อกันยังไง โดยมีสติครอบเอาไว้ตั้งก็ก็ใส่เป็งเลย นี่เหมือนติดคุกติดตะราง ตั้งแต่ระฆังดั่งเป็งจนกระทั่งหลับไม่มีไหลเลยตลอด มัดกันอยู่ตลอด

พอดีนนอนบึบจับบึบเหมือนกันอีก นี่เรามาแล้ว ไม่หลายวันนะ นี่ละที่ได้เห็นผลเอาแบบนี้เลยไม่ให้เคลื่อนไหวคลาดเลย พอดีเราอยู่องค์เดียว พ่อแม่ครูจารย์มันไปเผาศพ หลวงปู่เสาร์ ท่านสั่งไว้ เออ ท่านมทาให้เฝ้าวัดนะ เผาศพแล้วจะกลับมาหาที่นาสีนวล แต่ก่อนยังไม่ได้สร้างวัด ท่านแบนท่านยังไม่สร้าง อาศัยวัดบ้านเขาที่เป็นวัดร้างอยู่คนเดียว จับติดตลอด เดินบิณฑบาตไปนี้ใครใส่บาตรใครไม่มาใส่บาตร ไม่ได้สนใจกับใครเลย เพียงแต่ยื่นบาตรให้เขา ถ้ายื่นออกไปนี้สติมันก็อยู่กับนี้แล้ว เป็นสัมปชัญญะ หรือพุทโธ ๆ อยู่กับนี้ก็ยังได้นะ ความเคลื่อนไหวทุกระยะจะผลออกไปไม่ได้ เอ้า ตัดสินใจแบบประหารชีวิตกันเลยนะ นี่จึงว่าทุกข์มากที่สุด ที่นี้เวลาสติครอบกิเลสมันจะยับเยิบ ๆ ออกไปก่อตัวขึ้นเพื่อเป็นพื้นเป็นไฟมาเผาเรา มันออกไม่ได้เพราะสติครอบเอาไว้ ๆ กิเลสก็ไม่ทำงาน มีแต่สติทำงาน ไม่หลายวันนะ จิตใจค่อยสงบเย็นเข้า ๆ นี่เราพูดพิเศษให้บรรดาผู้ฟังทั้งหลายได้นำไปเป็นคติ ถึงจะไม่ได้ อย่างนั้นก็ยิ่งดีกว่าไม่ได้หลักเลยนะ

นี่เป็นคำพูดพิเศษพอรู้สึกว่ อ้อ เป็น จนกระทั่งมันรวมอยู่กับนั้นนะ คือละเอียดทั้ง ๆ ที่ไปมาได้คำว่า พุทโธ กับสติที่จ่อกันนี้ คำบริกรรมพุทโธติดกันอยู่ ที่นี้เวลาละเอียดเข้าไปจริง ๆ แล้วพุทโธไม่มี ถูกความรู้สึกลื่นเข้าไปเป็นอันเดียวกัน นึกพุทโธก็ไม่ออก นึกยังงี้ก็ไม่ออก ทีแรกเรางเราไม่เข้าใจ เอ้า ก็เราไม่เคยผลอนี่นึก พุทโธ ตลอดเวลา ทำไมจึงระลึกไม่ได้ที่นี้มันเป็นอะไร นึกไม่ออกเลย มีแต่ความรู้เด่น ก็ได้ความรู้สึกขึ้นมา เอ้า ถ้านึกไม่ออกก็ให้สติจับอยู่กับความรู้อันนี้ มันนึกไม่ออกก็ไม่ต้องนึก เอาสติจับ พออันนี้คลี่คลายออกมายังไงเคลื่อนไหวยังไงจะปฏิบัติต่อกันไปอีก ที่นี้พอมันเข้าสงบเต็มที่แล้วคำบริกรรมไม่มี พอได้จังหวะมันแล้วก็เหมือนเราตื่นนอน มันคลี่คลายออกมาเรานึกพุทโธได้ พุทโธติดเข้าอีกเลย

ที่นี้มันเป็นอีกคราวหลังเป็นอย่างนั้นก็จับได้ ๆ จนกระทั่งมันทะลุไปได้ ที่นี้มันขึ้นแล้วไม่เสื่อม ขึ้นเรื่อย ๆ ไม่เสื่อมเพราะสติ สติเป็นผู้ประกันภัยสำคัญมากนะ ให้ท่านทั้งหลายยึดเอาไว้ ผู้ภาวนาถ้าอยากเห็นผลเร็วสติให้ติดแนบเลย เห็นไม่สงสัย นี่เราทำได้มาแล้ว จนกระทั่งจิตมันคืบขึ้นไป คืบหน้าขึ้นไปถึงขั้นที่มันขึ้นไปแล้วมันเสื่อม ไม่เสื่อม เอ้า เสื่อมก็เสื่อม พุทโธ จะไม่เสื่อม พุทโธกับสติจะไม่เสื่อมจากกัน ติดกันแนบไปเลย

ตอนถึงขั้นที่มันขึ้น ๒ คืบ ๓ คืบแล้วมันก็ลง เหยียบหัวเราลงไปเลยนะ ไม่ฟังเสียงใคร แล้วมันขึ้นมาได้ ๑๔-๑๕ วันก็ถึงอีก มาอยู่ ๒-๓ วันลงอีก อยู่อย่างนี้ตลอด ที่นี้พอไปถึงนั้นแล้ว คือเราทอดอาลัยหมดแล้ว ไม่อยากให้เสื่อมเท่าไรมันก็เสื่อมต่อหน้าต่อตาอยากเจริญเท่าไรมันก็ไม่เจริญ ปล่อยหมด จะเอาแต่พุทโธอันเดียว เอ้า ขึ้นลงข้างมัน

พุทโธ ไม้ให้ขึ้นให้ลงไม่ให้พรากันได้กับสติ ชัดกันอยู่นั้น พอถึงนั้นแล้วที่นี้ควรจะลง
 ละนะ ถึงวาระที่มันจะลง เอ้า ลง ปล่อยไม่เป็นกังวล พุทโธไม่ปล่อย สุดท้ายไม่ลง แล้ว
 แน่นหนาแน่นคงแล้วค่อยละเอียดลงไป ๆ จนกระทั่งได้หลักเกณฑ์

อ้อ จิตของเราเสื่อมนี้เพราะขาดคำบริกรรมติดแนบกันซึ่งเป็นธรรมประกันตัว
 ไม้ให้กิเลสเข้ามาทำลายได้ มันขาดไปคือสติ เมื่อสติไม่ขาดมันเป็นอย่างนี้จับได้ปั๊บเลย
 จากนั้นก็ขึ้นเรื่อยเลย นี่ละไม่เคยเสื่อมที่นี้ตั้งแต่นั้นมา ตั้งแต่ตั้งสติระฆังดังเป้งเข้าใจไหม
 เราเอาจริงนะเราไม่ได้เหมือนใครนี่ ว่าเป้งแล้วเป็นพันกันเลย เผลอไม่ได้ว่างั้นเลย ชัดกัน
 ทั้งวันทั้งคืนเผลอไปไหนไม่ได้เลย นั่นฟังซิ จนหลับ ไม่ยอมให้เผลอเลย หนักนะหนักมาก
 โอ๊ย.เหมือนมัดมือชกนั้นแหละว่างั้นเลย แต่ไม่ถอยมันก็ได้ผล จำเอานะทุกคน ๆ โอ๊ย.
 เรื่องกิเลสนี้เก่งมากนะ ได้เอากันถึงพริกถึงขิงมันถึงได้รู้กัน

ชมการถ่ายทอดสดทั่วโลกทุกวัน ได้ที่
www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th